

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953-Codul familiei

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 4/1953 – Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial al României nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – Vârsta minimă de căsătorie este de optsprezece ani.

Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de șaisprezece ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi, ori, după caz, a tutorelui și cu autorizarea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă.

Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești.”

2. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – Paternitatea poate fi tăgăduită, dacă este cu neputință ca soțul mamei să fie tatăl copilului.

Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de oricare dintre soți, precum și de către copil; ea poate fi continuată de moștenitori.

Acțiunea se introduce de către soțul mamei împotriva copilului; dacă acesta este decedat, acțiunea se pornește împotriva mamei sale.

Mama sau copilul introduce acțiunea împotriva soțului mamei; dacă acesta este decedat, acțiunea se pornește împotriva moștenitorilor lui.

Dacă titularul acțiunii este pus sub interdicție, acțiunea va putea fi pornită de tutore.

Mama copilului va fi citată în toate cazurile în care nu formulează ea însăși acțiunea.”

3. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – Acțiunea în tăgăduirea paternității se prescrie în termen de trei ani de la data nașterii copilului. Pentru soțul mamei, termenul curge de la data la care a luat cunoștință de nașterea copilului.

Dacă acțiunea nu a fost introdusă în timpul minorității copilului, acesta o poate porni într-un termen de 3 ani de la data majoratului său.

Reclamantul poate fi repus în termen, în condițiile legii.

4. Alineatul 1 al articolului 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei poate fi pornită de mamă într-un termen de un an de la nașterea copilului.”

5. După alineatul 3 al articolului 60 se introduce un nou alineat, alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Acțiunea aparținând copilului nu se prescrie în timpul vieții acestuia”.

Art. II. – Dispozițiile prezentei legi privind acțiunea în tăgăduirea paternității, precum și acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată.

Art. III. – Legea nr. 4/1953 – Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial al României nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

